

מסכת בזיר

פרק ז'

א. כהן גדול ונזיר אין מטהאין לךרוביהם, אבל מטהאין להמת מצוה. כיון מהלכינו בדרכו ומצאו מה מצוה, רבי אליעזר אומר, יטמא כהן גדול ולא יטמא נזיר. וחכמים אומרים, יטמא נזיר ולא יטמא כהן גדול. אמר להם רבי אליעזר, יטמא כהן שאיןנו מביא קרבנו על טמאתו, ולא יטמא נזיר שהוא מביא קרבנו על טמאתו. אמרו לו, יטמא נזיר שאין קדשות עולם, ולא יטמא כהן שאין קדשות קדשות עולם:

ב. על אלו טמאות הבזיר מגילה, על הימת, ועל בזית מתה, ועל בזית נצל ועל מלא פרוד רקב, על השדרה ועל הגלגולת ועל אחר מון המת ועל אחר מון חמץ שיש עליו בשר כרוי, ועל חצי קב עצמות ועל חצי לגם, על מגען ועל משואן ועל אהלו, ועל עצם כשערה, על מגען ועל משואן. על אלו הבזיר מגילה ומזה בשליishi ובשביעי, וסותר את הקודמין, ואינו מתחילה למנות אלא עד שיטהר ו מביא את קרבנותיו:

ג. אֲבָל הַסְכּוֹת, וַהֲפִרְעוֹת, וַבֵּית הַפֶּרֶס, וַאֲרֹץ הַעֲמִים, וַהֲגֹלֶל,
וַהֲדֹפֶק, וַרְבִּיעִית ذָם, וַאֲהֶל, וַרְבַּע עַצְמוֹת, וַכְלִים הַנוּגָעים בָּמֶת,
וַיִּמְיַרְסָרָו, וַיִּמְיַרְגָּרָו, עַל אַלְוָ אַיִן הַבְּזִיר מְגֻלָּת, וַמְזָה בְּשָׁלִישִׁי
וּבְשָׁבִיעִי, וַאֲיִנוֹ סּוֹתֵר אֶת הַקּוֹדְמִין, וַמְתַחְיֵל וַמְוֹנָה מִיד, וַקְרָבוּ אַיִן
לוּ. בְּאֶמֶת אָמָרוּ, יְמִי הַזְּבָב וַהֲזָבָה וַיִּמְיַרְסָרָו שֶׁל מְצָרָע, הַרְיִ אַלְוָ
עֹלֵין לוּ:

ד. אָמָר רַبִּי אֱלִיעֶזֶר מִשּׁוּם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, כֹּל טָמֵאה מִן הַמִּת
שַׁהֲבִזֵּר מְגֻלָּת עָלֶיךָ, חִיבֵּין עַלְיךָ עַל בִּיאַת מְקוֹדֶשׁ. וְכֹל טָמֵאה מִן
הַמִּת שַׁאֲיִן הַבְּזִיר מְגֻלָּת עָלֶיךָ, אַיִן חִיבֵּין עַלְיךָ עַל בִּיאַת מְקוֹדֶשׁ.
אָמָר רַבִּי מַאיָּר, לֹא תְהִא זו קָלָה מִן הַשְּׁרָץ. אָמָר רַבִּי עֲקִיבָּא, דְּגַנְּבֵי
לִפְנֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, מָה אָמַר עָצָם כְּשֻׁעָרָה שַׁאֲיִנוֹ מַטְמָא אָדָם בָּאָהֶל,
הַבְּזִיר מְגֻלָּת עַל מְגֻעָו וְעַל מְשָׁאוֹ. רַבִּיעִית ذָם שַׁהֲוָא מַטְמָא אָדָם
בָּאָהֶל, אַיִנוֹ דִין שַׁיְהָא הַבְּזִיר מְגֻלָּת עַל מְגֻעָה וְעַל מְשָׁאה. אָמָר לֵי,
מָה זֶה עֲקִיבָּא, אַיִן דְגַנְבֵי בָּאָן מְקָל וְחָמָר. וְכַשְׁבָאתִי וְהַרְצִיתִי אֶת
הַדָּבָרִים לִפְנֵי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, אָמָר לֵי, יְפֵה אָמָרְתָּ, אֲלָא כֵן אָמָרוּ
הַלְּכָה: